

Věstník

Informační orgán Československé národní rady americké.

2137 S. Lombard Ave. Cicero IL 60304-2037

Redaktorka Olga Kovářová

Telephon 708 - 656 1117 Fax 708 - 656 5611

Červenec - Srpen - 1997

Naléhavá výzva k veřejnosti.

Československá národní rada americká, jako mnohdy v minulosti, potřebuje i dnes Vaši podporu.

Všichni určitě víte, jaká pohroma postihla Českou republiku. Morava a Slezsko jsou zatopeny. Způsobené škody neuvěřitelně rozvodněnými řekami dosáhly již mnoha miliard korun. Víme, že mnohá pomoc už přišla, ale nestačí.

ČsNRA byla tradičně jedna z prvních, která se aktivně zúčastňovala pomocných a humanitárních akcí. Proto i dnes Vás prosíme: Pomozte nám zmírnit utrpení lidí v České republice, jejichž krajina byla zatopena.

Výsledek sbírky bude uveden ve Věstníku se jmény dárců. Vybrané peníze budou předány Českému velvyslanectví. Šeky posílejte na ČsRNA, 2137 S.Lombard Ave. Cicero IL 60804

Předem Vám srdečně děkujeme !

Je tomu už 29 roků.

Svět zdánlivě nedbá, avšak my ano, a proto vzpomínáme. Před dvaceti devíti léty, 21. srpna 1968 přepadla sovětská armáda spolu s vojenskými sbory dalších členů Varšavského paktu malé Československo, bez provokace, bez varování a bez jakéhokoliv oprávnění. Sovětský svaz tak učinil přesto, že Československo bylo už po dvacet let pod komunistickou vládou a v područí Moskvy. V očích Moskvy se Československo zřejmě provinilo tím, že chtělo zlidštit svůj režim a odčinit několik z nejhorších křivd.

Invaze a okupace Československa byla v naprostém rozporu se všemi zásadami mezinárodního práva a porušením mnoha mezinárodních smluv.

Bylo nám nedávno řečeno jednou delegací z České republiky, že jsme ta "Zatížená generace". (Mysleli uprchlíky z roku 1948 a 1968). Zdá se nám, že jejich generace není opravdu ničím zatížena, ani znalostí historie země, v níž se jejich generace narodila, ani znalostí režimu, v němž jejich generace vyrůstala. Vůbec si neuvědomují, že lidstvo prostě nesmí zapomenout na ztrátu 80 ti milionů životů, které komunistický režim dohromady obětoval v Rusku a v jeho satelitech, aby se mohl udržet tak dlouho, jak se udržel. Bylo by dobré, kdyby ta jejich generace se začala zatěžovat trochu čtením historie, aby pak lépe rozuměla světovému dění minulému i budoucímu.

Olga Kovářová.

Vzdáváme úctu Sokolu.

Letošní Sokolský slet, který se konal v chicagské oblasti byl trochu významnější, než slety předešlé a to tím, že jej navštívil český velvyslanec Alexander Vondra. Kromě sletu navštívil velvyslanec mnohé krajany a sešel se s předsednictvem ČsNRA.

Trochu sokolské historie: Dr. Miroslav Tyrš,

významný učenec a vlastenec, založil spolek Sokol roku 1862. Sokol měl tělocvikem vychovávat náš národ ke statečnosti, zdraví a síle. Znakem se stal pták sokol, který je bystrý, ostrážitý a nade vše miluje přírodní volnost a svobodu.

Tyršovo přání se splnilo za První světové války. Když se Tomáš G. Masaryk vydal do světa, aby osvobodil náš národ, Sokolové na celém světě mu přišli pomáhat. Zakládali s ním slavné legie, které značně přispěly k vybojování svobody roku 1918, kdy vznikla Československá republika.

V posledních padesáti letech bylo sokolství dvakrát zakázáno. Po prvé nacisty a po druhé komunisty, kteří spolek přejmenovali.

Po pádu komunismu 1989 zápasí Sokol o své oživení.

Na prvním sletě v roce 1862 cvičilo 750 Sokolů. V roce 1948, který byl posledním sletem a největším v sokolské historii, cvičilo 363.000 Sokolů během tří dnů. Byl to výsledek spolupráce všech složek, od poslední dědinky do největších měst. Od samého začátku byl Sokol organizací finančně nezávislou, nebyl podporován státem. Sokolským programem bylo vzdělávat své členy, učit je morálce, demokracii a bratrství. Tyrš věřil, že národ, který je tělesně schopný, je též morálně a duševně silný a tudíž schopen se hájit v životním boji.

"Ve zdravém těle - zdravý duch!"

Karlova univerzita v Praze oslaví 650 roků svého trvání.

V roce 1998 se připravuje celoroční oslava tohoto významného výročí. Budou oslavy celé Univerzity a také jednotlivých fakult. Univerzita je víc, než jenom symbolem českého vzdělání. Representuje učení a výzkumné aktivity na evropské hladině. Jejím rektorem je nyní Profesor Dr. Karel Malý, který řekl: "Karlova univerzita je nejstarší univerzitou ve střední Evropě."

Busta Jarmily Novotné.

Jarmila Novotná, česká operní hvězda se narodila v čechách 23. září 1907. Do USA přijela 15. března 1939. Žila v New Yorku. Letos v září, kdy by se byla dožila 90 ti let, bude odhalena její busta v Národním divadle v Praze. Je to výtvar umělce Mario Korbela.

Mario Korbel se narodil v Čechách 22. března 1882. Tam také studoval sochařství, hlavně dekorativní a ornamentální. Byl ovlivněn přísnou náboženskou výchovou Moravských bratří. Po prvé přijel do Ameriky roku 1900, ale vrátil se do Evropy a pokračoval ve studiích v Berlíně, Mnichově a Paříži. V roce 1913 přijel do USA na stálo. Stal se v této zemi velmi populárním, hlavně sochařskými tvorbami, ať již pro interiéry, zahrady nebo parky (fontány a sochy).

Karel Havlíček Borovský.

Letos 29. července to bude 191 roků, co umřel český novinář, spisovatel a básník Karel Havlíček Borovský. Když si představíme jeho rozsáhlé dílo, je až k neuvěření, že se tento neohrožený publicista dožil pouhých třiceti pěti let. Odešel ve svém nejkrásnějším věku, doslova zlomen absolutistickou vládou habsburské říše. Jestliže někdo z Čechů byl mučedníkem, pak to byl právě Havlíček.

Zastavme se u jeho poslední životní etapy. Havlíček se hlásil k tehdejším liberálům, to znamená, že proti režimu nechtěl bojovat tak jako četní radikální demokraté, kteří ve spojení s ruským emigrantem Bakuninem a německou radikální demokracií připravovali povstání. Ti byli nakonec odhaleni, zatčeni a odsouzeni. V Praze bylo vyhlášeno stanné právo. Havlíček věřil v legální cestu zákonné opozice a svoji největší sílu viděl v psaném slovu. Byl chytrý, vzdělaný a nadaný novinář a ukázalo se, že si toho všimli i ve Vídni.

Nejdříve byly krátkodobě zakázány Národní listy, kam psal, a potom na neurčito. Havlíček se však nedal umlčet. Odešel do Kutné Hory a začal tam vydávat časopis **Slovan**. Psal do něj útočné a ostré články, avšak v momentě, kdy vycítil, že se nad ním stahují mraky, předešel rakouskou policii a sám list zastavil. Přestěhoval se do Německého Brodu, dnes **Havlíčková Brodu**, a zamýšlel věnovat se zemědělství a samozřejmě i literární činnosti. V Kutné Hoře ho však čekaly ještě soudní procesy, v nichž se měl před porotou zodpovídat za svoje psaní. Havlíček se tak statečně a chytré bránil, že soud vyhrál. Pro vládu to sice znamenalo debakl, ale nikoliv konec účtování s Havlíčkem. Jediným podpisem císaře byl osud tohoto statečného Čecha zpečetěn. Ministr Bach pověřil vrchního policejního komisaře Dederu, aby Havlíčka odvezl do Brixenu do vyhnanství s policejním doprovodem. Celý týden trvalo, než dorazili na místo 22. prosince 1851. Celá akce stála policii přes pět set zlatých, což prý byly tenkrát velké peníze. Trvalo téměř čtyři roky, než se Havlíčkovi podařilo vrátit se do Čech. Návrat to nebyl ani slavný, ani radostný. Musel se zavázat, že se nebude veřejně angažovat, jinak by ho byli domů nepustili. V Praze ho čekala smutná zpráva o úmrtí jeho milované manželky Julie. O sedmiletou dcerku se starali jeho příbuzní. Od Havlíčka se odvraceli jeho dávní přátelé, protože se báli. Na jeho první procházce Prahou se k němu dokázala odvážně a otevřeně přihlásit pouze **Božena Němcová**. Havlíček musel žít v tehdejším Německém Brodě, kde byl skutečně odříznut od světa. Nemohl najít práci, pomalu utrácel své nepatrné jmění, nepřetržitě kouřil a zmítal se v depresích. Začal kašlat, hubnout, dostal tuberkulozu. Zemřel 29. července 1856. Jeho pohřeb se stal manifestací českého lidu. Božena Němcová položila na Havlíčkovu čelo věneček z vavřínu a na rakev "korunu" vázanou z listů bobkové višně. Havlíček leží na Olšanech.

Tohoto dopisu můžete použít v případě, že si přejete, aby ten, kdo reprezentuje vaši oblast ve vládě Spojených států, volil pro přijetí České republiky do NATO. Jak víme, Česká republika byla pozvána do NATO, ale pro opravdové přijetí se teprve bude hlasovat

Dear senator.....

I am writing to you today in regards to the pending vote of the U.S. Senate concerning the admission of the Czech Republic, Hungary and Poland to NATO.

As one of more than 1 million US citizens of Czechoslovak descent, I beseech you to vote in favor of the admission. During the golden years between 1918 and 1938, the Czechoslovak Republic epitomized an exemplary western democracy. The Czechoslovak people, often called the **Yankees of Europe**, unabashedly emulated the founding principles of the United States of America. The Munich Conference betrayal of 1938 by their British and French allies may have been forgiven but cannot be forgotten. Even more than 40 years of Soviet imposed communist regime could not break the spirit of those subjugated people, who ones again seek their rightful place among the western democracies. The economic recovery, political stability and great advances made in the protection of human rights clearly indicate that the Czechs have earned the trust and support of the United States to be admitted into the North Atlantic Treaty Organization.

Rest assured, dear Senator....., that the American citizens of Czech descent, who represent a sizable portion of your constituency, closely monitor all votes cast on the floor of the US Senate and will greatly appreciate your supporting vote.

Very sincerely yours

.....